

---

*Õiguskomisjon
Põhiseaduskomisjon*

2016/2018(INI)

23.1.2018

RAPORTI PROJEKT

paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe
tõlgendamise ja rakendamise kohta
(2016/2018(INI))

Õiguskomisjon
Põhiseaduskomisjon

Raportöörid: Pavel Svoboda, Richard Corbett

(Komisjonide ühismenetlus – kodukorra artikkel 55)

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK	3
SELETUSKIRI.....	19

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe tõlgendamise ja rakendamise kohta (2016/2018(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artikli 17 lõiget 1,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklit 295,
- võttes arvesse 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet parema õigusloome kohta¹ (edaspidi „uus institutsioonidevaheline kokkulepe“),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni vahelisi suhteid käsitlevat 20. oktoobri 2010. aasta raamkokkulepet² (edaspidi „2010. aasta raamkokkulepe“),
- võttes arvesse 16. detsembri 2003. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet parema õigusloome kohta³ (edaspidi „2003. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe“),
- võttes arvesse 20. detsembri 1994. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet õigusaktide tekstide ametliku kodifitseerimise kiirendatud töömeetodi kohta⁴,
- võttes arvesse 22. detsembri 1998. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet ühenduse õigusaktide koostamise üldiste kvaliteedisuuniste kohta⁵,
- võttes arvesse 28. novembri 2001. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet õigusaktide uuesti sõnastamise tehnika süstemaatilise kasutamise kohta⁶,
- võttes arvesse 13. juuni 2007. aasta kaasotsustamismenetluse praktilist korda käsitlevat ühist deklaratsiooni⁷,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 27. oktoobri 2011. aasta ühist poliitilist deklaratsiooni selgitavate dokumentide kohta⁸,
- võttes arvesse ühisavaldust ELi 2017. aasta õigusloome prioriteetide kohta⁹,
- võttes arvesse ühisavaldust ELi 2018.–2019. aasta seadusandlike prioriteetide kohta¹⁰,
- võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu 18. märtsi 2014. aasta (edaspidi „biotsiidide

---

¹ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

² ELT L 304, 20.11.2010, lk 47.

³ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

⁴ EÜT C 102, 4.4.1996, lk 2.

⁵ EÜT C 73, 17.3.1999, lk 1.

⁶ EÜT C 77, 28.3.2002, lk 1.

⁷ ELT C 145, 30.6.2007, lk 5.

⁸ ELT C 369, 17.12.2011, lk 15.

⁹ ELT C 484, 24.12.2016, lk 7.

¹⁰ ELT C 446, 29.12.2017, lk 1.

- kohtuasi¹), 16. juuli 2015. aasta (edaspidi „vastastikuse viisavabaduse mehhanismi kohtuasi“), 17. märtsi 2016. aasta (edaspidi „Euroopa ühendamise rahastu delegeeritud õigusakti kohtuasi“), 14. juuni 2016. aasta (edaspidi „Tansaania kohtuasi“) ja 24. juuni 2016. aasta (edaspidi „Mauritiuse kohtuasi“) otsuseid¹,
- võttes arvesse oma 13. detsembri 2016. aasta otsust Euroopa Parlamendi kodukorra üldise läbivaatamise kohta²,
  - võttes arvesse oma 12. aprilli 2016. aasta resolutsiooni õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) kohta: hetkeseis ja tulevikuväljavaated³,
  - võttes arvesse oma 6. juuli 2016. aasta resolutsiooni komisjoni 2017. aasta tööprogrammi strateegiliste prioriteetide kohta⁴,
  - võttes arvesse oma 9. märtsi 2016. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe sõlmimise kohta⁵,
  - võttes arvesse oma 27. novembri 2014. aasta resolutsiooni komisjoni mõjuhindamissuuniste läbivaatamise ja VKE-testi tähtsuse kohta⁶,
  - võttes arvesse oma 25. veebruari 2014. aasta resolutsiooni seadusandlike volituste delegeerimise järelmeetmete ja liikmesriikide kontrolli kohta komisjoni rakendamisvolituste teostamise üle⁷,
  - võttes arvesse oma 4. veebruari 2014. aasta resolutsiooni ELi õigusloome kvaliteedi ning subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kohta seoses 19. aruandega „Parem õigusloome“, mis käsitleb aastat 2011⁸,
  - võttes arvesse oma 13. septembri 2012. aasta resolutsiooni subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamist (2010) käsitleva 18. aruande „Parem õigusloome“ kohta⁹,
  - võttes arvesse oma 14. septembri 2011. aasta resolutsiooni parema õigusloome, subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse ning aruka õigusliku reguleerimise kohta¹⁰,

¹ Kohtuotsus (suurkoda), 18. märts 2014, Euroopa Komisjon vs. Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu, kohtuasi C-427/12, EU:C:2014:170; kohtuotsus (suurkoda), 16. juuli 2015, Euroopa Komisjon vs. Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu, kohtuasi C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499; kohtuotsus, 17. märts 2016, Euroopa Parlament vs. Euroopa Komisjon, kohtuasi C-286/14, EU:C:2016:183; kohtuotsus (suurkoda), 14. juuni 2016, parlament vs. nõukogu, kohtuasi C-263/14, ECLI:EU:C:2016:435; kohtuotsus (suurkoda), 24. juuni 2016, parlament vs. nõukogu, kohtuasi C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0484.

³ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0104.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0312.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0081.

⁶ ELT C 289, 9.8.2016, lk 53.

⁷ ELT C 285, 29.8.2017, lk 11.

⁸ ELT C 93, 24.3.2017, lk 14.

⁹ ELT C 353 E, 3.12.2013, lk 117.

¹⁰ ELT C 51 E, 22.2.2013, lk 87.

- võttes arvesse oma 8. juuni 2011. aasta resolutsiooni mõjuhinnangute sõltumatusse tagamise kohta¹,
  - võttes arvesse komisjoni 24. oktoobri 2017. aasta teatist „Paremad lahendused parema õigusloome tegevuskava paremaks täitmiseks“ (COM(2017)0651),
  - võttes arvesse komisjoni talituste 24. oktoobri 2017. aasta töödokumenti „Overview of the Union’s Efforts to Simplify and to Reduce Regulatory Burdens“ (Ülevaade liidu jõupingutustest regulatiivse koormuse lihtsustamiseks ja vähendamiseks) (SWD(2017)0675),
  - võttes arvesse komisjoni 13. detsembri 2016. aasta teatist „ELi õigus: parema kohaldamisega paremad tulemused“ (C(2016)8600),
  - võttes arvesse komisjoni 14. septembri 2016. aasta teatist „Parem õigusloome: paremad tulemused – tugevam liit“ (COM(2016)0615),
  - võttes arvesse komisjoni 19. mai 2015. aasta teatist „Parem õigusloome paremate tulemuste saavutamiseks – ELi tegevuskava“ (COM(2015)0215),
  - võttes arvesse komisjoni talituste 7. juuli 2017. aasta töödokumenti parema õigusloome suuniste kohta (SWD(2017)0350),
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
  - võttes arvesse kodukorra artikli 55 kohaseid õiguskomisjoni ja põhiseaduskomisjoni ühiseid arutelusid,
  - võttes arvesse õiguskomisjoni ja põhiseaduskomisjoni raportit ning rahvusvahelise kaubanduse komisjoni, majandus- ja rahanduskomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni ja petitsioonikomisjoni arvamusi (A8-0000/2018),
- A. arvestades, et uus institutsioonidevaheline kokkulepe jõustus selle allkirjastamise päeval, 13. aprillil 2016;
- B. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe vastuvõtmisel tegid Euroopa Parlament ja komisjon avalduse, milles kinnitasid, et uus kokkulepe „peegeldab Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahelist tasakaalu ja nende vastavat pädevust, nagu on sätestatud aluslepingutes“ ja „ei piira 20. oktoobri 2010. aasta Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkuleppe kohaldamist“²;
- C. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe institutsioonidevahelist programmitööd käsitlevate sätete rakendamiseks vaatas parlament läbi oma kodukorra, et muu hulgas sätestada mitmeaastast programmitööd käsitlevate ühiste järelduste ja iga-aastast institutsioonidevahelist programmitööd käsitlevate ühisavalduste üle

¹ ELT C 380 E, 11.12.2012, lk 31.

² Vt Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2016. aasta otsuse (Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe sõlmimise kohta) II lisa (vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0081).

läbirääkimiste pidamise ja nende vastuvõtmise sisekord;

- D. arvestades, et iga-aastase institutsioonidevahelise programmitöö raames leppisid kolm institutsiooni kokku kahes ühisavalduses, mis käsitlevad vastavalt ELi 2017. aasta ja 2018.–2019. aasta seadusandlike prioriteete;
- E. arvestades, et vastupidiselt 2003. aasta institutsioonidevahelisele kokkuleppele ei sisalda uus institutsioonidevaheline kokkulepe enam selliste alternatiivsete reguleerimismeetodite kasutamise õigusraamistikku nagu kaasreguleerimine ja enesereguleerimine ning igasugune viide sellistele meetoditele puudub;
- F. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 13 kohaselt peab komisjon mõju hindamise käigus konsulteerima võimalikult laiapõhjaliselt; arvestades, et samamoodi peab komisjon uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 19 kohaselt viima enne ja mitte pärast ettepaneku vastuvõtmist avatud ja läbipaistval viisil läbi avalikud konsultatsioonid, tagades, et avalikkusega konsulteerimise korraldamise viis ja tähtsajad võimaldaksid võimalikult laia osalemise, mis ei ole piiratud erahuvide ja nende eest seisvate lobistidega;
- G. arvestades, et komisjon vaatas 2017. aasta juulis läbi oma parema õigusloome suunised, et komisjonis paremini selgitada ja ära kasutada poliitikakujundamise eri etappide vahelisi seoseid, asendades varasemad eraldiseisvad suunised, milles käsitleti mõjuhindamist, hindamist ja rakendamist eraldi, ning lisades uued suunised kavandamise ja sidusrühmadega konsulteerimise kohta;
- H. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 16 kohaselt võib komisjon omal algatusel või Euroopa Parlamendi või nõukogu kutsel oma mõjuhinnangut täiendada või teha muid analüüse, mida ta peab vajalikuks;
- I. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppega asendatakse endine mõjuhindamiskomitee komisjoni õiguskontrollikomiteega; arvestades, et õiguskontrollikomitee ülesanne on teostada komisjoni mõjuhinnangute objektiivset kvaliteedikontrolli; arvestades, et selleks, et esitada komisjonile vastuvõtmiseks algatus, millele on lisatud mõjuhinnang, on vaja komitee positiivset arvamust; arvestades, et negatiivse arvamuse korral tuleb raporti projekt läbi vaadata ja uuesti komiteele esitada ning teise negatiivse arvamuse korral on algatuse edasiseks menetlemiseks vaja poliitilist otsust; arvestades, et komitee arvamus avaldatakse komisjoni veebisaidil samal ajal kui asjaomast algatust käsitlev raport, ning mõjuhinnangute puhul pärast seda, kui komisjon on asjaomase poliitikaalgatuse vastu võtnud¹;
- J. arvestades, et õiguskontrollikomitee viis 2017. aasta alguses lõpule töötajate töölevõtmise ning nende hulka kuulub kolm liiget väljastpoolt ELi institutsioone; arvestades, et 2016. aastal vaatas komitee läbi 60 eraldi mõjuhinnangut, millest 25 (42 %) said esialgu negatiivse hinnangu, mille tulemusel need läbi vaadati ja uuesti komiteele esitati; arvestades, et komitee andis seejärel positiivse üldhinnangu kõigile talle edastatud läbivaadatud mõjuhinnangutele, välja arvatud ühele; arvestades, et

---

¹ Euroopa Komisjoni presidendi 19. mai 2015. aasta otsuse, mis käsitleb sõltumatu õiguskontrollikomitee loomist, artikli 6 lõige 2 (C(2015)3263).

komitee on vahetanud parlamendi teenistustega teavet mõjuhindangute koostamise parimate tavade ja meetoodika kohta;

- K. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 25 on sätestatud, et kui kavandatakse õigusliku aluse muutmist nii, et see toob kaasa seadusandliku tavamenetluse asendamise seadusandliku erimenetluse või muu kui seadusandliku menetlusega, vahetavad kolm institutsiooni selles küsimuses arvamusi; arvestades, et parlament muutis selle sätte jõustamiseks kodukorda; arvestades, et seda sätet ei ole veel tulnud kohaldada;
- L. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 27 tunnistavad kolm institutsiooni vajadust viia kõik kehtivad õigusaktid vastavusse Lissaboni lepinguga kehtestatud õigusraamistikuga ning eelkõige seavad esikohale kõigi selliste alusaktide kiire vastavusse viimise, mis osutavad endiselt kontrolliga regulatiivmenetlusele; arvestades, et komisjon esitas ettepaneku viimatinimetatud vastavusseviimise kohta 2016. aasta detsembris¹; arvestades, et parlament ja nõukogu vaatavad asjaomast ettepanekut praegu üksikasjalikult läbi;
- M. arvestades, et uuele institutsioonidevahelisele kokkuleppele on lisatud delegeeritud õigusakte ja nendega seonduvaid standardklausleid käsitleva ühiseisukoha uus versioon; arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 28 kohaselt alustavad kolm institutsiooni pärast kokkuleppe jõustumist ilma põhjendamatu viivitusega läbirääkimisi ühiseisukoha täiendamiseks, nähes ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamiseks ette mittesiduvad kriteeriumid; arvestades, et pärast pikaajalist ettevalmistavat tööd algasid asjaomased läbirääkimised viimaks 2017. aasta septembris;
- N. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 29 võtsid kolm institutsiooni endale kohustuse luua hiljemalt 2017. aasta lõpuks delegeeritud õigusaktide ühine funktsionaalne register, mis sisaldab hästi struktureeritud ja kasutajasõbralikul viisil esitatud teavet, mille eesmärk on parandada läbipaistvust, hõlbustada kavandamist ja tagada delegeeritud õigusakti kasutusaja kõigi etappide jälgitavus; arvestades, et kõnealune register on nüüd loodud ja see hakkas toimima 2017. aasta detsembris;
- O. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 34 rõhutasid parlament ja nõukogu kaasseadusandjatena, et tihedate kontaktide säilitamine juba enne institutsioonidevahelisi läbirääkimisi on oluline, et jõuda oma vastavates seisukohtades paremale vastastikusele arusaamisele, ning leppisid kokku, et nad hõlbustavad selleks vastastikust arvamuste ja teabe vahetamist, muu hulgas kutsudes mitteametlikele aruteludele regulaarselt ka teiste institutsioonide esindajaid; arvestades, et nende sätete põhjal ei ole loodud uusi konkreetseid menetlusi või struktuure; arvestades, et kuigi institutsioonidevahelisi kontakte on seadusandlikke prioriteete käsitleva ühisavalduse raames süvendatud, näitab parlamendikomisjonide kogemus, et süstemaatiline lähenemisviis sellise vastastikuse arvamuste vahetuse hõlbustamisele puudub ning endiselt on keeruline saada nõukogult teavet ja tagasisidet küsimuste kohta, mille liikmesriigid on nõukogus tõstatanud; arvestades, et parlament ei ole sellise olukorraga

---

¹ Vt COM(2016)0798 ja COM(2016)0799.

üldse rahul;

- P. arvestades, et õigusloomeprotsessi veelgi läbipaistvamaks muutmiseks vaatas parlament läbi oma kodukorra, et kohandada selle eeskirju, mis käsitlevad institutsioonidevahelisi läbirääkimisi seadusandliku tavamenetluse raames, tuginedes 2012. aastal kehtestatud sätetele; arvestades, et kõik parlamendi läbirääkimisvolitused on avalikud, kuid nõukogu volituste puhul see nii ei ole;
- Q. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 39 võtsid kolm institutsiooni õigusloomeprotsessi eri etappide jälgitavuse hõlbustamiseks kohustuse määrata 31. detsembriks 2016 kindlaks viisid, kuidas arendada selleks edasi platvorme ja vahendeid, eesmärgiga luua spetsiaalne ühine andmebaas seadusandlike aktide eelnõude menetlemise seisu kohta; arvestades, et sellist ühist andmebaasi ei ole seni loodud;
- R. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 40 lubasid kolm institutsiooni seoses rahvusvaheliste lepingute üle läbirääkimiste pidamise ja nende sõlmimisega kohtuda kuue kuu jooksul alates uue institutsioonidevahelise kokkuleppe jõustumisest, et pidada läbirääkimisi koostöö ja teabevahetuse praktilise korra parandamiseks aluslepingute raamistikus kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu tõlgendusega; arvestades, et nimetatud läbirääkimised algasid 2016. aasta novembris ja on veel pooleli;
- S. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 46 kinnitavad kolm institutsiooni oma kavatsust kasutada õigusloomes sagedamini uuesti sõnastamise tehnikat, järgides täiel määral 28. novembri 2001. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet õigusaktide uuesti sõnastamise tehnika süstemaatilise kasutamise kohta¹;
- T. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 48 kohaselt võtab komisjon kohustuse esitada oma õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) tehtava panusena igal aastal ülevaate, sealhulgas iga-aastase koormusanalüüsi liidu poolt õigusaktide lihtsustamiseks ning ülereguleerimise vältimiseks ja halduskoormuse vähendamiseks tehtud jõupingutuste tulemuste kohta; arvestades, et esimese iga-aastase koormusanalüüsi tulemused esitati 24. oktoobril 2017 komisjoni 2018. aasta tööprogrammi raames;
- U. arvestades, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 50 kohaselt jälgivad kolm institutsiooni ühiselt ja regulaarselt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe rakendamist nii poliitilisel tasandil toimuvate iga-aastaste arutelude kaudu kui ka tehnilisel tasandil institutsioonidevahelises koordineerimisrühmas; arvestades, et järelevalve poliitilisel tasandil hõlmab korrapäraseid arutelusid komisjonide esimeeste konverentsi koosolekutel ja iga-aastast kõrgetasemelist kokkuvõtvat kohtumist; arvestades lisaks, et ühisavaldustes, mis käsitlevad vastavalt ELi 2017. aasta ja 2018.–2019. aasta seadusandlike prioriteete, sätestati konkreetne järelevalvekord; arvestades samuti, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe rakendamise hindamisel on äärmiselt väärtuslik parlamendikomisjonide seni saadud kogemus; arvestades, et õiguskomisjonil on eripädevus parema õigusloome ja liidu õiguse lihtsustamise valdkonnas;

---

¹ EÜT C 77, 28.3.2002, lk 1.

Ühised kohustused ja eesmärgid

1. väljendab heameelt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaldamise esimese pooleteise aasta jooksul saavutatud edusammude ja saadud kogemuste üle ning ergutab institutsioone veelgi rohkem pingutama, et rakendada kokkulepe täielikult, eelkõige seoses institutsioonidevaheliste läbirääkimistega mittesiduvate kriteeriumide üle ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamiseks, kõigi selliste alusaktide vastavusseviimisega, mis osutavad endiselt kontrolliga regulatiivmenetlusele, institutsioonidevaheliste läbirääkimistega, mis käsitlevad rahvusvaheliste lepingute üle läbirääkimiste pidamise ja nende sõlmimise alase koostöö ja teabevahetuse praktilist korda, ning spetsiaalse ühise andmebaasi loomisega seadusandlike aktide eelnõude menetlemise seisu kohta;
2. tuletab meelde, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe eesmärk on arendada kolme institutsiooni vahel avatumaid ja läbipaistvamaid suhteid, et tagada õigusaktide kõrge kvaliteet ELi kodanike huvides; on seisukohal, et kuigi institutsioonidevahelise lojaalse koostöö põhimõtet märgitakse vaid punktides 9 ja 32 seoses uues institutsioonidevahelises kokkuleppes käsitletavate konkreetsete valdkondadega, tuleks seda järgida kogu õigusloometsükliis kui ühte ELi lepingu artiklis 13 sätestatud põhimõtetest;

Programmitöö

3. väljendab heameelt kolme institutsiooni kokkuleppe üle tugevdada liidu ühe- ja mitmeaastast programmitööd kooskõlas ELi lepingu artikli 17 lõikega 1, rakendades struktureeritumat menetlust täpse ajakavaga; märgib rahuloluga, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe kohases esimeses iga-aastasest institutsioonidevahelises programmitöös osalesid kolm institutsiooni aktiivselt ja selle tulemusel võeti vastu ELi 2017. aasta seadusandlike prioriteete käsitlev ühisavaldus, milles seati prioriteediks 59 olulist seadusandlikku ettepanekut, ning seejärel võeti vastu 2018.–2019. aasta seadusandlike prioriteete käsitlev ühisavaldus, milles seati praeguse ametiaja lõpuni prioriteediks 31 olulist seadusandlikku ettepanekut; väljendab sellega seoses erilist heameelt nõukogu aktiivse osalemise üle ja loodab, et see jätkub ka edaspidi, kaasa arvatud uue ametiaja mitmeaastase programmitöö puhul; on siiski seisukohal, et ühisavaldustes kokku lepitud teatavate seadusandlike aktide eelnõude prioriteetsset käsitlemist ei tohiks kasutada selleks, et avaldada kaasseadusandjatele põhjendamatu survet, ning kiiremat menetlemist ei tohiks seada esmatähtsaks kohale õigusaktide kvaliteedi arvel;
4. peab äärmiselt oluliseks, et parlamendikomisjonidega peetaks ühisavalduse ettevalmistamise ja rakendamise kogu protsessi käigus igakülgset nõu;
5. juhib tähelepanu asjaolule, et uus institutsioonidevaheline kokkulepe ei piira parlamendi ja komisjoni vahel 2010. aasta raamkokkuleppes kokku lepitud vastastikuseid kohustusi; tuletab eelkõige meelde, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktide 6–11 rakendamisel tuleb järgida 2010. aasta raamkokkuleppe 4. lisas esitatud komisjoni tööprogrammi ajakava käsitlevat korda;
6. on seisukohal, et komisjon peaks oma tööprogrammi esitamisel lisaks uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 8 osutatud elementidele näitama

kavandatavate õigusaktide põhjendatust subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete valguses ja tooma välja nende Euroopa lisaväärtuse;

7. kutsub komisjoni üles esitama kaasavamaid, üksikasjalikumaid ja usaldusväärsemaid tööprogramme; nõuab eelkõige, et komisjoni tööprogrammides toodaks selgelt välja iga ettepaneku õiguslik laad ning täpsed ja realistlikud ajakavad; palub komisjonil tagada, et eelseisvad seadusandlikud ettepanekud ja eelkõige olulised seadusandlikud paketid esitataks aegsasti enne praeguse ametiaja lõppu, st 2018. aasta alguses, et anda seeläbi kaasseadusandjatele piisavalt aega oma õiguste täielikuks kasutamiseks;
8. väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjon vastas parlamendi taotlustele liidu õigusakti vastuvõtmiseks ELi toimimise lepingu artikli 225 kohaselt enamasti uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 10 osutatud kolmekuulise tähtaja jooksul; juhib siiski tähelepanu asjaolule, et komisjon ei võtnud vastu selles sättes ette nähtud konkreetseid teatisi; palub komisjonil nimetatud teatised vastu võtta, et tagada täielik läbipaistvus ja esitada poliitiline vastus parlamendi resolutsioonides tehtud taotlustele, ning võtta nõuetekohaselt arvesse parlamendi asjaomaseid Euroopa lisaväärtuse ja Euroopa mõõtme puudumisest tulenevate kulude analüüsi;
9. on seisukohal, et uuest institutsioonidevahelisest kokkuleppes kõigi viidete väljajätmine alternatiivsete reguleerimismeetodite kasutamisele ei mõjuta parlamendi seisukohta, et pehme õiguse vahendeid tuleb kasutada üksnes suurima ettevaatlikkusega ja nõuetekohaselt põhjendatud juhul, ilma õiguskindlust või kehtiva õiguse arusaadavust kahjustamata ning olles konsulteerinud Euroopa Parlamendiga¹; on ühtlasi mures, et pehme õiguse kasutamist käsitlevate selgete piiride puudumine võib isegi soodustada selle kohaldamist, kusjuures parlamendi võimalus teostada kontrolli ei ole tagatud;
10. kutsub nõukogu ja komisjoni üles nõustuma, et alternatiivsete reguleerimismeetodite kasutamine juhul, kui see on rangelt vajalik, tuleks lisada mitme- ja iga-aastastesse programmdokumentidesse, et võimaldada seadusandjate poolset nõuetekohast tuvastamist ja kontrollimist;

Paremad õigusloomevahendid

11. tunneb heameelt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe sätete üle mõju hindamise kohta, eelkõige põhimõtte üle, et mõju hindamised võivad anda teavet, ent ei saa kunagi asendada poliitilisi otsuseid ega tohi põhjustada õigusloomeprotsessis põhjendamatuid viivitusi; tuletab meelde, et Euroopa väikeettevõtlusalgatuses „Small Business Act“ võttis komisjon kohustuse rakendada poliitika kujundamisel põhimõtet „kõigepealt mõtle väikestele“ ja et see hõlmab VKE-testi, mille abil hinnatakse tulevaste seadusandlike ja haldusalaste algatuste mõju VKEdele²; tuletab meelde, et Euroopa Parlament märkis oma 9. märtsi 2016. aasta otsuses uue institutsioonidevahelise kokkuleppe kohta, et uue kokkuleppe sõnastuse kohaselt ei ole kolm institutsiooni piisavalt kohustatud lisama oma mõjuhinnangutesse VKE-teste ja konkurentsivõime

---

¹ Vt Euroopa Parlamendi 9. septembri 2010. aasta resolutsiooni parema õigusloome kohta – Euroopa Komisjoni 15. aruanne vastavalt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamist käsitleva protokollil artiklile 9 (ELT C 308E, 20.10.2011, lk 66), punkt 47.

² Vt Euroopa Parlamendi 27. novembri 2014. aasta resolutsiooni komisjoni mõjuhindamissuuniste läbivaatamise ja VKE-testi tähtsuse kohta, (ELT C 289, 9.8.2016, lk 53), punkt 16.

teste¹; rõhutab, et kogu seadusandliku menetluse käigus ja esildatud õigusaktide mõju hinnates tuleb pöörata erilist tähelepanu sellele, milline võib olla mõju neile, kel on kõige vähem võimalik oma muredest otsusetegijatele teada anda, sealhulgas VKEdele ja teistele, kel ei ole eelist institutsioonidele kergesti juurde pääseda; rõhutab, kui tähtis on võtta VKEde vajadusi arvesse õigusloometsükli igas etapis ja neile tähelepanu pöörata, ning väljendab rahulolu selle üle, et komisjoni parema õigusloome suunistes on sätestatud, et kõikides mõjuhinnangutes tuleks arvesse võtta võimalikku mõju VKEdele ja konkurentsivõimele ning selle kohta korrapäraselt aru anda; julgustab komisjoni kaaluma, kuidas saaks mõju VKEdele veelgi paremini arvesse võtta, sealhulgas seoses ettepaneku Euroopa lisaväärtusega, ning kavatseb seda teemat eelseisvatel aastatel hoolikalt jälgida;

12. tuletab meelde, et komisjoni algses ettepanekus uue institutsioonidevahelise kokkuleppe kohta sisaldus ettepanek moodustada ajutine tehniline sõltumatu töörühm, kuid hiljem seda läbirääkimiste käigus ei arutatud; juhib tähelepanu sellele, et töörühma loomise eesmärk oli suurendada mõjuhinnangute sõltumatust, läbipaistvust ja objektiivsust; tuletab meelde, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 15 kohaselt viivad Euroopa Parlament ja nõukogu läbi mõju hindamise enda esitatud sisuliste muudatuste kohta komisjoni ettepanekule, kui nad leiavad, et seda on vaja; tuletab komisjonidele meelde, kui oluline on seda vahendit vajaduse korral kasutada;
13. tunneb heameelt, et mõju hindamistes tuleb arvesse võtta subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtet; rõhutab sellega seoses, et mõju hindamised peaksid alati hõlmama põhjalikku ja ranget analüüsi selle kohta, kas ettepanek on subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas ja kas sellel on Euroopa lisaväärtus;
14. on pettunud, et paljude komisjoni ettepanekute kohta, sh poliitiliselt tundlike ettepanekute kohta ei ole viidud läbi mõju hindamisi, ehkki komisjon on seda uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 13 lubanud; juhib tähelepanu sellele, et parlamendikomisjonide senised kogemused näitavad, et mõjuhinnangute kvaliteet ja üksikasjalikkus varieerub põhjalikust üsna pealiskaudseni; märgib, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaldamise esimeses etapis ei olnud 2017. aasta ühisavaldusse kuuluvast 59-st komisjoni ettepanekust 20-le mõjuhinnangut lisatud; tuletab sellega seoses meelde, et kuigi on igal juhul nõutav, et ettepanekutega, millel on tõenäoliselt oluline sotsiaalne, majanduslik või keskkonnamõju, kaasneks mõju hindamine, peaks komisjoni tööprogrammis või ühisavalduses sisalduvate algatustega reeglina samuti kaasnema mõju hindamine;
15. palub komisjonil täiendavalt selgitada, kuidas ta kavatseb hinnata Euroopa mõõtme puudumisest tulenevaid kulusid, muu hulgas kulusid tootjatele, tarbijatele, töötajatele, haldusasutustele ja keskkonnale tulenevalt sellest, et Euroopa tasandil puuduvad ühtlustatud õigusaktid ning et lahknevad siseriiklikud eeskirjad toovad kaasa lisakulusid ja vähendavad poliitika tõhusust (nagu on osutatud uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktides 10 ja 12); juhib tähelepanu asjaolule, et sellist hindamist ei tuleks läbi viia mitte üksnes aegumisklausli korral, kui programm on lõppemas või kui on ette

---

¹ Vt Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2016. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe sõlmimise kohta (vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0081), punkt 4.

näha tühistamine, vaid seda tuleks kaaluda ka juhul, kui ELi tasandi õigusakt või meede ei ole veel jõustunud või seda vaadatakse läbi;

16. tuletab meelde, et varasema mõjuhindamiskomitee asendamine uue õiguskontrollikomiteega on tervitatav esimene samm sõltumatu komitee saavutamise suunas; kordab, et õiguskontrollikomitee sõltumatus, läbipaistvus ja objektiivsus ning selle töö peab olema kaitstud ja komitee liikmete üle ei tohiks kehtestada poliitilist kontrolli¹; rõhutab, kui tähtis on tagada, et kõik õiguskontrollikomitee arvamused, sealhulgas negatiivsed, tehtaks avalikuks ja kättesaadavaks samal ajal asjaomaste mõjuhinnangute avaldamisega;
17. juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Parlamendi mõjuhinnangute ja Euroopa lisaväärtuse direktoraat, mis loodi parlamendi administratsioonis, abistab parlamendikomisjone ja pakub neile laia valikut teenuseid, mille jaoks peab olema piisavalt vahendeid, et tagada parlamendiliikmetele ja komisjonidele parim võimalik abi; märgib rahuloluga, et komisjonide esimeeste konverents võttis 12. septembril 2017 vastu dokumendi „Mõjuhinnangute käsiraamat – suunised komisjonidele“ ajakohastatud variandi;
18. tuletab meelde, et vastavalt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 14 võtab parlament komisjoni seadusandlike ettepanekute vaagimisel komisjoni mõjuhinnanguid täiel määral arvesse; tuletab sellega seoses meelde, et parlamendikomisjonid võivad paluda komisjonil tutvustada oma mõjuhinnangut parlamendikomisjoni koosolekul ning kutsub parlamendikomisjone üles seda võimalust sagedamini kasutama, samuti kasutama võimalust saada komisjoni mõjuhinnangule parlamendi enda teenistuste esialgne hinnang;
19. tunneb heameelt, et komisjonil on võimalus oma mõjuhinnangut õigusloomeprotsessi käigus täiendada; leiab, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 16 tuleks tõlgendada nii, et kui Euroopa Parlament või nõukogu seda taotlevad, peaks komisjon reeglina kohe esitama sellise täiendava mõjuhinnangu;
20. tervitab asjaolu, et uue kokkuleppe punktis 17 kohustusid kolm institutsiooni vahetama teavet mõju hindamise parimate tavade ja meetodite kohta; on seisukohal, et see peaks hõlmama komisjoni mõjuhinnangu aluseks olevate töötlemata andmete jagamist alati kui võimalik ning eriti siis, kui parlament otsustab komisjoni mõjuhinnangut omalt poolt täiendada; soovib kolmel institutsioonil selleks maksimaalselt koostööd teha, sealhulgas korraldada ühiseid koolitusi mõju hindamise meetodika kohta, et jõuda tulevikus ka ühise institutsioonidevahelise meetodikani;
21. kordab oma seisukohta, et sidusrühmadel peaks olema võimalik panustada mõju hindamise protsessi võimalikult varajases konsulteerimisetapis ning julgustab komisjoni kasutama selleks süstemaatilisemalt kavasid ja esialgseid mõjuhinnanguid ning avaldama need õigel ajal mõju hindamise alguses;
22. tunneb heameelt, et komisjon on võtnud kohustuse enne ettepanekute vastuvõtmist

---

¹ Vt eespool viidatud parlamendi 27. novembri 2014. aasta resolutsiooni punkti 12. Eespool viidatud parlamendi 9. märtsi 2016. aasta otsus, punkt 6.

laialdaselt konsulteerida, eelkõige kaasata vahetult konsultatsioonidesse VKEsid ja teisi lõppkasutajaid; märgib rahuloluga, et komisjoni läbivaadatud parema õigusloome suunised on samm selles suunas;

23. toonitab, kui tähtis on olemasolevate õigusaktide järelhindamine vastavalt põhimõttele „kõigepealt hinda“, ning soovib, et see toimuks võimalusel alati mõju hindamise kujul pärast õigusakti vastuvõtmist, kohaldades sama metoodikat nagu sama õigusakti mõju hindamisel enne õigusakti vastuvõtmist, nii et selle tulemusi saaks paremini hinnata;
24. tunneb heameelt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 22 üle, mille kohaselt lepivad kolm institutsiooni kokku, et kehtivate õigusaktide hindamisprotsessi toetamiseks nähakse asjakohastel juhtudel õigusaktides ette aruandlus-, järelevalve- ja hindamiskord, vältides samal ajal ülereguleerimist ja halduskoormust, eelkõige liikmesriikides; juhib tähelepanu probleemidele liikmesriikides õigusakti toimimise kohta andmete kogumisel ning julgustab komisjoni ja liikmesriike suurendama jõupingutusi selles valdkonnas;
25. tervitab uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 23, milles kolm institutsiooni lepivad kokku, et kaaluvad süstemaatiliselt õigusaktides läbivaatamisklauslite kasutamist; kutsub komisjoni üles lisama ettepanekutesse võimaluse korral alati läbivaatamisklauslid ning vastasel juhul esitama põhjused, miks seda üldreeglit ei järgitud;
26. nõuab tungivalt, et kiirendataks spetsiaalse ühise andmebaasi loomist seadusandlike dokumentide menetlemise seisu kohta, millele on osutatud uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 39; tuletab meelde, et see andmebaas peaks sisaldama teavet õigusloomeprotsessi kõigi etappide kohta, et see oleks paremini jälgitav; on seisukohal, et see peaks hõlmama ka teavet mõju hindamise protsessi kohta;

Õigusaktid

27. tunneb heameelt komisjoni võetud kohustuste üle, mis puudutavad iga ettepanekuga kaasneva seletuskirja ulatust; tunneb heameelt eriti selle üle, et komisjoni ettepanekutele lisatud seletuskirjas selgitatakse ka kavandatavate meetmete põhjendatust subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete valguses; rõhutab sellega seoses, kui tähtis on tugevdatud ja põhjalik hindamine ja põhjendused seoses subsidiaarsuse põhimõtte järgimisega;
28. leiab, et tuleb tagada sidusus seletuskirja ja asjaomase ettepanekuga seotud mõjuhinnangu vahel; kutsub seetõttu komisjoni üles tagama järjepidevuse ja selgitama tehtud valikut, kui see erineb mõjuhinnangu järeldustest;
29. juhib tähelepanu asjaolule, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 25 kohustus komisjon üksnes „võtma nõuetekohaselt arvesse seda, et määruste ja direktiivide olemus ja mõju on erinevad“; kordab palvet, et järgides Monti aruandes esitatud lähenemisviisi tuleks seadusandlikes ettepanekutes suurendada määruste osa¹, vastavalt aluslepingutes nende kasutamise kohta kehtestatud õigusnõuetele, et tagada

---

¹ Vt Euroopa Parlamendi 14. septembri 2011. aasta resolutsiooni parema õigusloome, subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse ning aruka õigusliku reguleerimise kohta, punkt 5.

järjepidevus, lihtsus ja õiguskindlus kogu liidus;

30. tunneb heameelt, et kolm institutsiooni on võtnud kohustuse õigusliku aluse muudatuste küsimuses arvamusi vahetada, nagu on osutatud uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 25; rõhutab õiguskomisjoni rolli ja eksperditeadmisi õigusliku aluse kontrollimisel¹; tuletab meelde, et parlament on otsustanud astuda vastu igale katsele piirata õigusliku aluse põhjendamatu muutmise abil Euroopa Parlamendi seadusandlikke volitusi;

Delegeeritud õigusaktid ja rakendusaktid

31. rõhutab, kui tähtis on uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 26 esitatud põhimõtte, et seadusandja on pädev otsustama, kas ja millises ulatuses delegeeritud õigusakte või rakendusakte kasutada, tegutsedes aluslepingute raames ja arvestades Euroopa Kohtu praktikat;
32. tunnustab komisjoni jõupingutusi järgida uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 27 osutatud tähtaega ettepaneku esitamiseks kõigi selliste alusaktide vastavusse viimise kohta, mis osutavad endiselt kontrolliga regulatiivmenetlusele; on lisaks seisukohal, et kõik juhtumid, mida varem käsitleti kontrolliga regulatiivmenetluse raames, tuleks nüüd üldjuhul viia kooskõlla Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 ja seega muuta delegeeritud õigusaktideks²;
33. hoiatab, et komisjoni kohustus kasutada delegeeritud õigusaktide koostamisel regulaarselt liikmesriikide eksperte ei tohiks muuta seda menetlust liiga sarnaseks või lausa identseks rakendusaktide koostamiseks ette nähtud menetlusega, eriti mis puudutab neile ekspertidele antud menetluslike eelisõigusi; on seisukohal, et see võib ka ähmastada erinevust kahte liiki aktide vahel, kuivõrd see võib tähendada Lissaboni lepingu eelse komiteemenetluse mehhanismi *de facto* taastamist;
34. väljendab rahulolematust asjaolu üle, et hoolimata Euroopa Parlamendi järeleandmistest on nõukogu siiani väga tõrges nõustuma delegeeritud õigusaktidega, kui ELi toimimise lepingu artikli 290 kriteeriumid on täidetud; tuletab meelde, et nagu on sätestatud selle põhjenduses 7, peaks uus institutsioonidevaheline kokkulepe hõlbustama läbirääkimisi seadusandliku tavamenetluse raames ja parandama ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamist; juhib tähelepanu asjaolule, et nõukogu on mitmes seadusandliku akti eelnõu puhul siiski nõudnud, et alusaktis kas antaks rakendamisolitused vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291 või lisataks abstraktselt kõik volituse delegeerimiseks või rakendamisolituste andmiseks vajalikud elemendid; väljendab pettumust asjaolu üle, et nendel juhtudel ei kaitsenud komisjon oma esialgseid ettepanekuid;
35. tunneb heameelt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 28 osutatud institutsioonidevaheliste läbirääkimiste alustamise üle; kinnitab oma 25. veebruari 2014. aasta resolutsioonis³ väljendatud seisukohta, mis puudutab ELi toimimise lepingu

¹ Vt Euroopa Parlamendi kodukorra V lisa XVI jaotise punkti 1.

² Vt eespool viidatud Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2014. aasta resolutsiooni seadusandlike volituste delegeerimise järelemeetmete ja liikmesriikide kontrolli kohta komisjoni rakendamisolituste teostamise üle, punkt 6.

³ Samas, punkt 1.

artiklite 290 ja 291 kohaldamise mittesiduvaid kriteeriumeid; on seisukohal, et need peaksid olema nende läbirääkimiste aluseks;

36. on seisukohal, et kriteeriumid ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamiseks peavad võtma arvesse Euroopa Kohtu otsuseid, näiteks otsust biotsiidide kohtuasjas, Euroopa ühendamise rahastu delegeeritud õigusakti kohtuasjas ning vastastikuse viisavabaduse mehhanismi kohtuasjas¹;
37. tunneb heameelt komisjoni lubaduse üle, et kui rakendusaktide eelnõude varajases ettevalmistamise etapis on vaja laiemaid eksperditeadmisi, kasutab komisjon vastavalt vajadusele eksperdirühmi, konsulteerib konkreetsete sidusrühmadega või korraldab avaliku konsultatsiooni; on seisukohal, et sellise konsulteerimise alustamise korral tuleks parlamenti alati nõuetekohaselt teavitada;
38. märgib rahuloluga, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 28 nõustus komisjon tagama, et Euroopa Parlamendil ja nõukogul on võrdne juurdepääs kogu teabele delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide kohta, nii et nad saavad kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal; tunneb heameelt asjaolu üle, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu ekspertidel on süstemaatiline juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millele kutsutakse liikmesriikide eksperte ja mis käsitlevad delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist; kutsub komisjoni üles seda kohustust täielikult ja järjepidevalt täitma; märgib, et selline juurdepääs on juba märkimisväärselt paranenud;
39. tunnustab kiiret tegutsemist institutsioonidevahelisel tasandil delegeeritud õigusaktide ühise funktsionaalse registri loomiseks ja tervitab selle ametlikku käivitamist 12. detsembril 2017. aastal;

Õigusloomeprotsessi läbipaistvus ja koordineerimine

40. tervitab asjaolu, et vastavalt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 32 teostavad Euroopa Parlament ja nõukogu kui kaasseadusandjad oma volitusi võrdsetel alustel, ning komisjon peab täitma vahendaja rolli, koheldes mõlemat seadusandjat võrdselt; tuletab meelde, et see põhimõte on sätestatud juba Lissaboni lepingus;
41. taunib asjaolu, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 33 ja 34 ei ole veel parandanud teabe laekumist nõukogult, eelkõige tundub olevat üldine teabepuudus küsimustes, mida liikmesriigid on nõukogus tõstatanud, ja puudub süstemaatiline lähenemine seisukohtade ja teabe vastastikuse vahetamise hõlbustamiseks; märgib murega, et teabe liikumine on eri eesistujariikide ajal väga erinev ja varieerub ka nõukogu peasekretariaadi teenistuste lõikes;
42. nõuab uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktide 33 ja 34 täielikku rakendamist; palub nõukogult eeskätt, et liikmesriikide valitsuste alaliste esindajate komitee (COREPERi) ja töörühmade juhatajate ettepanekud, päevakorrad ja töödokumendid edastataks parlamendile regulaarselt ja struktureeritud viisil, nii et kaasseadusandjad

---

¹ Eespool viidatud 18. märtsi 2014. aasta kohtuotsus (suurkoda), Euroopa Komisjon vs. Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu; eespool viidatud 17. märtsi 2016. aasta kohtuotsus, Euroopa Parlament vs. Euroopa Komisjon; eespool viidatud 14. juuni 2016. aasta kohtuotsus (suurkoda), parlament vs. nõukogu.

oleksid võrdselt informeeritud; leiab, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punkte 33 ja 34 tuleks tõlgendada nii, et lisaks mitteametlikele arvamuste vahetustele võidakse kutsuda parlamendi esindaja ka nõukogu töörühmade ja COREPERi koosolekutele;

43. rõhutab, et õigusloome protsessi saab uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktide 35 ja 36 tähenduses sünkroniseerida ja kiirendada üksnes siis, kui samal ajal tagatakse täielikult iga institutsiooni õigused; on seetõttu arvamusel, et mingil juhul ei tohi teised institutsioonid kehtestada sünkroniseerimise või kiirendamise huvides Euroopa Parlamendi jaoks ajakava;
44. tunneb heameelt asjaolu üle, et 2016. aasta novembris alustati uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 40 osutatud institutsioonidevahelisi läbirääkimisi; märgib pettumusega, et pärast rohkem kui aasta kestnud arutelusid, kahte läbirääkimiste voo poliitilisel tasandil ja paljusid kohtumisi tehnilisel tasandil ei ole kokkulepet veel saavutatud hoolimata selgest ja väljakujunenud kohtupraktikast;
45. tuletab nõukogule ja komisjonile meelde, et rahvusvaheliste lepingute praktiline kord peab olema kooskõlas aluslepingutega, eelkõige ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikega 10, ning peab arvestama Euroopa Kohtu otsuseid, nt otsust Tansaania kohtuasjas ja Mauritiuse kohtuasjas¹;
46. on seisukohal, et rahvusvahelise lepingu õigusliku aluse muutmise võib parlamendi rolli vähendada või parlamendi lepingu sõlmimisest hoopiski kõrvale jätta; soovitab, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 40 osutatud praktilise korra parandamine hõlmaks sellist mehhanismi, et kui kavandatakse õigusliku aluse muutmist, mille tulemusena kasutatakse nõusolekumenetluse asemel nõuandemenetlust või menetlust, mis puudutab mingil moel parlamendi õigusi, siis vahetaksid kolm institutsiooni selles küsimuses arvamusi, analoogselt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktiga 25;

Liidu õigusaktide rakendamine ja kohaldamine

47. rõhutab, kui tähtis on uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 43 sätestatud põhimõte, et kui liikmesriigid otsustavad seoses direktiivide oma õigusesse ülevõtmisega lisada elemente, mis ei ole kõnealuse liidu õigusaktiga kuidagi seotud, tuleb sellised lisandused teha äratuntavalt kas liikmesriigi õigusesse ülevõtmise akti(de)ga või seotud dokumentide kaudu; märgib, et see teave on sageli endiselt puudu; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegutsema ühiselt ja järjekindalt, et lahendada läbipaistvuse puudumise probleem ja teised ülereguleerimisega seotud probleemid²;
48. on seisukohal, et ülereguleerimisega seotud probleemide vähendamiseks peaksid kolm institutsiooni kohustuma võtma vastu ELi õigusakte, mis on selged ja kergesti ülevõetavad ning millel on konkreetne Euroopa lisaväärtus; tuletab meelde, et kuigi tuleks vältida täiendavat asjatut halduskoormust, ei tohiks see takistada liikmesriike võtmast ambitsioonikamaid meetmeid juhtudel, kui liidu õigusega on kehtestatud ainult

---

¹ Eespool viidatud 14. juuni 2016. aasta kohtuotsus (suurkoda), parlament vs. nõukogu; eespool viidatud 24. juuni 2016. aasta kohtuotsus (suurkoda), parlament vs. nõukogu.

² Vt Euroopa Parlamendi 21. novembri 2012. aasta resolutsiooni 28. aastaaruande kohta ELi õiguse kohaldamise järelevalve kohta (2010) (ELT C 419, 16.12.2015, lk 73), punkt 7.

miinimumnõuded¹;

49. tuletab meelde, et uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 44 palutakse, et liikmesriigid teeksid liidu õiguse rakendamise järelevalve ja hindamise jaoks vajaliku teabe ja andmete hankimisel komisjoniga koostööd; palub seega, et liikmesriigid võtaksid kõik vajalikud meetmed, et oma kohustusi täita, sh esitaksid vastavustabelid selge ja täpse teabega riiklike meetmete kohta, millega direktiivid siseriiklikku õigusse üle võetakse, nagu lepiti kokku liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühises poliitilises deklaratsioonis selgitavate dokumentide kohta ning Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 27. oktoobri 2011. aasta ühises poliitilises deklaratsioonis selgitavate dokumentide kohta;
50. leiab, et komisjoni võetud kohustust vastavalt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 45 tuleks tõlgendada nii, et Euroopa Parlamendi juurdepääs rikkumiseelsete ja rikkumismenetlustega seotud andmetele paraneb märgatavalt, järgides sealjuures konfidentsiaalsusnõudeid; kordab sellega seoses oma pikaajalisi taotlusi komisjonile seoses andmetega, millele Euroopa Parlamendil on õigus juurde pääseda²;
51. avaldab veel kord tunnustust probleemilahenduse mehhanismile EU Pilot, mis on vähem formaalne, kuid sellegipoolest tõhus viis tagada liidu õiguse järgimine liikmesriikide poolt³; taunib komisjoni teadet, et ta alustab edaspidi reeglina rikkumismenetlusi sellele mehhanismile toetumata⁴;

Lihtsustamine

52. tunneb heameelt uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 46 võetud kohustuse üle kasutada õigusloomes sagedamini uuesti sõnastamise tehnikat; kordab, et see peaks olema õigusloome tavapärane tehnika, kuna on lihtsustamiseks hindamatu abivahend⁵; leiab siiski, et poliitika täieliku ümberkujundamise korral peaks komisjon ümbersõnastamise asemel pigem esitama ettepaneku täiesti uue õigusakti kohta, millega tunnistatakse kehtiv õigusakt kehtetuks, nii et kaasseadusandjad saaksid pidada ulatuslikke ja tulemuslikke poliitilisi arutelusid ning neil säiliks täielikult võimalus kasutada aluslepingutes sätestatud õigusi;
53. tunneb heameelt komisjoni esimese iga-aastasessa halduskoormust käsitleva uuringu üle, mis tehti ELi õigusaktide lihtsustamise kontekstis ning mille raames viidi läbi Eurobaromeetri kiiruuring selle kohta, kuidas ettevõtjad reguleerimist tajuvad, ja intervjuueriti üle 10 000 ettevõtja 28 liikmesriigis, peamiselt VKEsid, pidades silmas ettevõtete jagunemist ELis; juhib tähelepanu uuringu tulemustele, mis kinnitavad, et keskendumine tarbetute kulude vähendamisele on endiselt asjakohane ja et ettevõtjate arvamust mõjutavad eri tegurid keerulises koosmõjus, mille põhjuseks võivad ka olla erinevused riikide haldus- ja õiguskorras, mis puudutab õigusaktide rakendamist; juhib

---

¹ Vt eespool viidatud Euroopa Parlamendi 12. aprilli 2016. aasta resolutsioon õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) kohta: hetkeseis ja tulevikuväljavaated, punkt 44.

² Vt Euroopa Parlamendi 4. veebruari 2014. aasta resolutsiooni ELi õiguse kohaldamise järelevalvet käsitleva 29. aastaaruande (2011) kohta (Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0051), punktid 21 ja 22.

³ Vt eespool viidatud Euroopa Parlamendi 6. oktoobri 2016. aasta resolutsiooni ELi õiguse kohaldamise järelevalvet käsitleva 2014. aasta aruande kohta (Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0385), punkt 16.

⁴ Vt komisjoni teatist „ELi õigus: parema kohaldamisega paremad tulemused“, lk 5.

⁵ Vt eespool viidatud Euroopa Parlamendi 14. septembri 2011. aasta resolutsiooni, punkt 41.

tähelepanu asjaolule, et tajumist võib mõjutada ka ülereguleerimine ja isegi ebatäpsed meediakajastused; nõustub komisjoniga, et ainus viis, kuidas teha kindlaks, mida on tegelikult võimalik lihtsustada, sujundada või kaotada, on küsida kõikide sidusrühmade seisukohti konkreetsete õigusaktide või mitmesuguste õigusaktide kohta, mida kohaldatakse konkreetsetes sektoris; palub, et komisjon täiustaks iga-aastast koormusanalüüsi esimesest analüüsist saadud kogemuste põhjal, kohaldaks läbipaistvaid ja kontrollitavaid andmekogumismeetodeid, pööraks erilist tähelepanu VKEde vajadustele ning käsitleks nii tegelikku kui ka tajutavat koormust;

54. võtab lisaks teadmiseks komisjoni teostatavuse hindamise tulemused seoses eesmärkide püstitamisega, et vähendada konkreetsetes sektorites koormust, ilma et see kahjustaks õigusaktide eesmärki; julgustab komisjoni kehtestama koormuse vähendamise eesmärgid iga algatuse puhul paindlikult, kuid tõenduspõhiselt ja usaldusväärselt, pidades sidusrühmadega igakülgset nõu, nagu seda juba REFITi raames tehakse;

Uue institutsioonidevahelise kokkuleppe rakendamine ja järelvalve

55. märgib, et esimeeste konverents saab regulaarselt presidendi koostatud aruande rakendamise hetkeseisu kohta nii institutsioonis kui ka institutsioonidevaheliselt; on seisukohal, et selles aruandes tuleks võtta nõuetekohaselt arvesse komisjonide esimeeste konverentsi hinnangut eri komisjonide, eelkõige õiguskomisjoni kui liidu parema õigusloome ja õiguse lihtsustamise eest vastutava komisjoni kogemuste põhjal¹;
56. tunneb heameelt esimese iga-aastase institutsioonidevahelise kõrgetasemelise poliitilise kokkuvõtete tegemise koosoleku üle institutsioonidevahelise kokkuleppe rakendamise teemal, mis toimus 12. detsembril 2017; julgustab komisjonide esimeeste konverentsi esitama esimeeste konverentsile kõik soovitud uue institutsioonidevahelise kokkuleppe rakendamise kohta, mida ta peab vajalikuks;

o

o o

57. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

---

¹ Vt Euroopa Parlamendi kodukorra V lisa XVI jaotise punkti 3.

SELETUSKIRI

I. Taustteave

Euroopa Parlament, nõukogu ja Euroopa Komisjon võtsid 13. aprillil 2016 vastu uue institutsioonidevahelise kokkuleppe parema õigusloome kohta (edaspidi „uus institutsioonidevaheline kokkulepe“), mille eesmärk on parandada ELi õigusloomet ja seeläbi tagada, et ELi õigusaktid teeniksid paremini kodanike ja ettevõtjate huve ning et ELi õigusnormid ja poliitikameetmed täidaksid oma eesmärgi tulemuslikult, tuues kaasa võimalikult väikese halduskoormuse.

Uues institutsioonidevahelises kokkuleppes on sätestatud ühised kohustused ja eesmärgid ning see sisaldab sätteid, mis käsitlevad institutsioonidevahelist koostööd mitme- ja igaaastase institutsioonidevahelise programmitöö, paremate õigusloomevahendite, õigusaktide, delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide, õigusloomeprotsessi läbipaistvuse ja koordineerimise, liidu õigusaktide rakendamise ja kohaldamise ning lihtsustamise valdkonnas. Ühtlasi on selles sätestatud üldine raamistik uue institutsioonidevahelise kokkuleppe rakendamiseks ja järelevalveks kolme institutsiooni poolt. Uus institutsioonidevaheline kokkulepe kohustab kolme institutsiooni ka pidama täiendavaid läbirääkimisi, mis käsitlevad asjakohaseid kriteeriumeid delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide piiritlemiseks ning koostöö ja teabevahetuse paremat praktilist korda seoses rahvusvaheliste lepingute üle läbirääkimiste pidamise ja nende sõlmimisega. See kohustab viima kehtivad õigusaktid Lissaboni lepinguga kehtestatud õigusraamistikuga vastavusse, eelkõige selliste meetmete seisukohast, mis võetakse vastu kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt. Samuti on selles sätestatud, et luuakse spetsiaalne ühine andmebaas seadusandlike aktide eelnõude menetlemise seisu kohta ja delegeeritud õigusaktide register.

II. Parlamendi otsus uue institutsioonidevahelise kokkuleppe sõlmimise ning selle tõlgendamise ja rakendamise tööühiku loomise kohta

9. märtsil 2016 otsustas parlament põhiseaduskomisjoni soovitusel põhjal uue institutsioonidevahelise kokkuleppe 516 poolt- ja 92 vastuhääle ning 95 erapooletuga heaks kiita¹. Parlamendi otsuses loetleti ka mitmeid küsimusi, milles on vaja võtta edasisi poliitilise ja/või tehnilise tasandi järeelmeetmeid².

Esimeeste konverents palus õiguskomisjonil ja põhiseaduskomisjonil uurida uue institutsioonidevahelise kokkuleppe rakendamist parlamendi kodukorra artikli 55 kohaselt. Selleks loodi tööühik, mille peamistest järeldustest lähtudes koostasid kaks raportööri käesoleva raporti projekti.

Tööühik kohtus üheksal korral ajavahemikus 10. maist 2016 kuni 20. novembrini 2017. Tööühik lõpetas töö, kinnitades oma tegevuse kokkuvõtte, ning selle peamisi järeldusi tutvustati õiguskomisjoni ja põhiseaduskomisjoni 28. novembri 2017. aasta ühisel koosolekul.

---

¹ 9. märtsi 2016. aasta resolutsioon Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe sõlmimise kohta, P8_TA(2016)0081.

² Vt eespool viidatud Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2016. aasta otsuse punkti 16.

III. Raportööride hinnang institutsioonidevahelise kokkuleppe rakendamise kohta: peamised aspektid

Ühised kohustused ja eesmärgid

Uue institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaldamise esimese pooleteise aasta jooksul saavutatud edusammud ja saadud kogemused on üldiselt positiivsed ning peaksid ergutama kolme institutsiooni veelgi rohkem pingutama, et rakendada kokkuleppe täielikult, eelkõige seoses järgmiste lahendamata küsimustega: a) mittesiduvad kriteeriumid ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamiseks ning kõigi selliste alusaktide vastavusseviimine, mis osutavad endiselt kontrolliga regulatiivmenetlusele, b) rahvusvaheliste lepingute üle läbirääkimiste pidamise ja nende sõlmimise alase koostöö ja teabevahetuse praktiline kord ning c) spetsiaalse ühise andmebaasi loomine seadusandlike aktide eelnõude menetlemise seisu kohta.

Uue institutsioonidevahelise kokkuleppe lõppeesmärk on tagada õigusaktide kõrge kvaliteet liidu kodanike huvides. Selleks tuleks kogu õigusloometsükli järgida institutsioonidevahelise lojaalse koostöö põhimõtet kui ühte ELi lepingu artiklis 13 sätestatud põhimõtetest.

Programmitöö

Uue institutsioonidevahelise kokkuleppe kohase esimese iga-aastase institutsioonidevahelise programmitöö tulemusel võeti vastu esimene, ELi 2017. aasta seadusandlike prioriteete käsitlev ühisavaldus ja seejärel ühisavaldus 2018.–2019. aasta kohta. See näitab kolme institutsiooni pühendumist, mis on tervitatav, tingimusel et kiiremat menetlemist ei seata esmatähtsale kohale õigusaktide kvaliteedi arvel.

Komisjon peaks oma tööprogrammi esitamisel selgelt välja tooma iga ettepaneku õigusliku laadi ning täpse ja realistliku ajakava.

Mis puutub komisjoni vastustesse parlamendi taotlustele liidu õigusakti vastuvõtmiseks ELi toimimise lepingu artikli 225 kohaselt, siis komisjon ei võtnud vastu uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 10 ette nähtud konkreetseid teatisi. Parlament peab nimetatud konkreetsete teatiste vastuvõtmist väga oluliseks, kuna nende eesmärk on tagada täielik läbipaistvus ja anda parlamendi taotlustele poliitiline vastus.

Paremad õigusloomevahendid

Õigustatult ei jäta uus institutsioonidevaheline kokkuleppe kahtlust, et mõjuhinnangud ei või kunagi asendada poliitilisi otsuseid ega põhjustada õigusloomeprotsessis põhjendamatuid viivitusi. Mõjuhinnang on oluline vahend, mis peaks tasakaalustatult hõlmama institutsioonidevahelises kokkuleppes ette nähtud eri aspekte, sh VKE-testi, nagu parlament nõudis. 2017. aasta juulis vaatas komisjon läbi oma parema õigusloome suunised.

Vaatamata sellele läbivaatamisele ja uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 13 võetud kohustusele ei ole mõjuhinnanguid lisatud paljudele komisjoni ettepanekutele, sh poliitiliselt tundlikele ettepanekutele. Eelkõige ei olnud mõjuhinnangut lisatud 20-le

2017. aasta ühisavalduses prioriteediks seatud 59 ettepanekust. Ühtlasi näib, et mõjuhindangute kvaliteet ja üksikasjalikkus võib oluliselt varieeruda. Seadusandlike aktide eelnõude menetlemise seisu kohta sellise spetsiaalse ühise andmebaasi loomine, mis jälgitavuse hõlbustamiseks hõlmab teavet õigusloomeprotsessi kõigi etappide kohta, nagu on osutatud uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 39, on äärmiselt oluline eesmärk, mille poole tuleb viivitamata püüelda.

Õigusaktid

Komisjoni ettepanekutele lisatud seletuskirjas tuleks nüüd selgitada kavandatavate meetmete põhjendatust subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete valguses. Samuti on soovitatav tagada sidusus seletuskirja ja asjaomase ettepanekuga seotud mõjuhindangu vahel.

Uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 25 võtsid kolm institutsiooni kohustuse vahetada õigusliku aluse muudatuste küsimuses arvamusi. Sellega seoses tuleb rõhutada õiguskomisjoni rolli ja eksperditeadmisi õigusliku aluse kontrollimisel. Ühtlasi tuleb esile tuua parlamendi seisukohta, mille kohaselt ta astub vastu igale püüdele piirata õigusliku aluse põhjendamatu muutmise abil Euroopa Parlamendi õigusloomevolitusi.

Delegeeritud õigusaktid ja rakendusaktid

Komisjon järgis uues institutsioonidevahelises kokkuleppes seatud tähtaega ja esitas 2016. aasta detsembris ettepaneku mitme sellise alusakti vastavusse viimise kohta, mis osutavad endiselt kontrolliga regulatiivmenetlusele. Kaasseadusandjad käsitlevad praegu neid ettepanekuid.

Asjaolu, et komisjon kasutab delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel süstemaatiliselt liikmesriikide eksperte, on üks peamisi parlamendi järeleandmisi. Hoolimata murest, et sellega võivad hägustuda erinevused delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide vahel sel määral, et see võib tähendada Lissaboni lepingu eelse komiteemenetluse mehhanismi *de facto* taastamist, oli läbirääkimiste käigus tehtud järeleandmise eesmärk ergutada nõukogu kiitma delegeeritud õigusaktid heaks, kui ELi toimimise lepingu artikli 290 kohased kriteeriumid on täidetud. Üllataval kombel selgus, et nõukogu nõuab kas rakendamisolituste andmist ELi toimimise lepingu artikli 291 kohaselt või kõigi selliste elementide, mis on *in abstracto* sobivad olituste delegeerimise või rakendamisolituste andmise seisukohast, lisamist alusaktidesse. Veelgi üllatavam on see, et nimetatud juhtudel otsustas komisjon oma ettepanekuid mitte kaitsta.

Institutsioonidevahelised läbirääkimised mittesiduvate kriteeriumide üle ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamiseks, millele osutatakse uue institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 28 (nn piiritlemiskriteeriumid), algasid 2017. aasta septembris. Parlamendi volitused nimetatud läbirääkimisteks on kehtestatud parlamendi 25. veebruari 2014. aasta resolutsioonis¹. Kriteeriumide kokkuleppimisel tuleb igal juhul arvestada Euroopa Kohtu asjaomaseid otsuseid².

---

¹ELT C 285, 29.8.2017, lk 11.

² Vt nt eespool viidatud 18. märtsi 2014. aasta kohtuotsust (suurkoda), Euroopa Komisjon vs. Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu; eespool viidatud 17. märtsi 2016. aasta kohtuotsust, Euroopa Parlament vs. Euroopa Komisjon; eespool viidatud 14. juuni 2016. aasta kohtuotsust (suurkoda), parlament vs. nõukogu.

Komisjon nõustus tagama, et Euroopa Parlamendil ja nõukogul on võrdne juurdepääs kogu teabele delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide kohta, nii et nad saavad kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal. Euroopa Parlamendi ja nõukogu ekspertidel peab olema süstemaatiline juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millele kutsutakse liikmesriikide eksperte ja kus valmistatakse ette delegeeritud õigusakte. Senised tõendid näitavad, et juurdepääs on oluliselt paranenud.

Institutsioonidevahelisel tasandil tehti kiireid edusamme delegeeritud õigusaktide ühise funktsionaalse registri loomisel. See käivitati ametlikult 12. detsembril 2017. See on oluline saavutus.

Õigusloomeprotsessi läbipaistvus ja koordineerimine

Põhimõte, mille kohaselt Euroopa Parlament ja nõukogu kui kaasseadusandjad teostavad oma volitusi võrdsetel alustel, on väga tähtis, kuid ikka ja jälle kahjustab seda nõukogu esitatava teabe üldine vähesus. Euroopa Parlamendi komisjonide koosolekud on avalikud, kuid nõukogu töörühmade omad mitte. Seetõttu on õigustatud nõuda, et töörühmade ja COREPERi koosolekute päevakorrad, töödokumendid ja eesistujariigi ettepanekud edastataks parlamendile korrapäraselt ja struktureeritult. Lisaks mitteametlikele aruteludele tuleks parlamendil paluda saata esindajad ka nõukogu töörühmade ja COREPERi koosolekutele.

Institutsioonidevahelised läbirääkimised, mis käsitlevad rahvusvaheliste lepingute üle läbirääkimiste pidamise ja nende sõlmimise alase koostöö ja teabevahetuse praktilist korda, algasid 2016. aasta novembris. Siiski ei ole rohkem kui aasta kestnud arutelude järel seni kokkuleppele jõutud, kuigi on olemas väljakujunenud ja selge kohtupraktika¹.

Liidu õigusaktide rakendamine ja kohaldamine

Parema õigusloome seisukohast on põhjapaneva tähtsusega selliste liidu õigusaktide nõuetekohane ja õigeaegne ülevõtmine, mis on selged, kergelt ülevõetavad ja omavad Euroopa lisaväärtust. Uues institutsioonidevahelises kokkuleppes on sätestatud, et kui liikmesriigid otsustavad seoses direktiivide oma õigusesse ülevõtmisega lisada elemente, mis ei ole kõnealuse liidu õigusaktiga kuidagi seotud, tuleb sellised lisandused teha äratuntavalt kas liikmesriigi õigusesse ülevõtmise akti(de)ga või seotud dokumentide kaudu. Ülereguleerimise kindlakstegemisel on veel palju arenguruumi.

Parlament on korduvalt märkinud, et tal peaks olema juurdepääs teabele rikkumismenetluste ja nende eelnevate menetluste kohta. Tulemuslikke probleemide lahendamise mehhanisme, nagu EU Pilot, ei tohiks liiga kiiresti kõrvale heita.

Lihtsustamine

Lihtsustamine on parema õigusloome puhul kesksel kohal. Üks võimalus selle saavutamiseks on kasutada süstemaatiliselt õigusaktide uuesti sõnastamise tehnikat ning seetõttu peaks see

---

¹ Vt eespool viidatud 14. juuni 2016. aasta kohtuotsust (suurkoda), parlament vs. nõukogu; eespool viidatud 24. juuni 2016. aasta kohtuotsust (suurkoda), parlament vs. nõukogu.

olema õigusloome tavapärase tehnika. Poliitika täieliku ümberkujundamise korral peaks aga komisjon pigem esitama ettepaneku täiesti uue õigusakti kohta, millega tunnistatakse kehtiv õigusakt kehtetuks, nii et kaasseadusandjad saaksid pidada ulatuslikke ja tulemuslikke poliitilisi arutelusid ning neil säiliks täielikult võimalus kasutada aluslepingutes sätestatud õigusi.

Vastavalt institutsioonidevahelisele kokkuleppele koostas komisjon oma esimese iga-aastase koormusanalüüsi ja hindas võimalust seada eesmärgid koormuse vähendamiseks konkreetsetes sektorites. Järeldused esitati 24. oktoobril 2017 komisjoni 2018. aasta tööprogrammi raames ning need kinnitavad, et keskendumine tarbetute kulude vähendamisele on endiselt asjakohane, ja nende kohaselt mõjutab eri tegurite keeruline koosmõju seda, kuidas ettevõtjad koormust tajuvad. Vaid konkreetsete või valdkondlike õigusaktide kohta arvamusi kogudes on võimalik täpselt kindlaks teha, mida saab tegelikult lihtsustada. Komisjon peaks iga-aastast koormusanalüüsi täiustama esimesest analüüsist saadud kogemuste põhjal ning kohaldama läbipaistvaid ja kontrollitavaid andmekogumismeetodeid, pöörates erilist tähelepanu VKEde vajadustele ning käsitledes nii tegelikku kui ka tajutavat koormust, võttes sealjuures nõuetekohaselt arvesse seda, et õigusakt peab täitma oma eesmärgid. Komisjon peaks kehtestama koormuse vähendamise eesmärgid iga algatuse puhul paindlikul, kuid tõenduspõhisel ja usaldusväärsel viisil, pidades sidusrühmadega igakülgselt nõu, nagu seda juba REFITi raames tehakse.

Uue institutsioonidevahelise kokkuleppe rakendamine ja järelevalve

Komisjonide esimeeste konverentsil on uue institutsioonidevahelise kokkuleppe rakendamise järelevalves oluline roll ja ta peaks esitama esimeeste konverentsile soovitusi, mida ta peab asjakohaseks. Õiguskomisjon, kelle vastutusalasse kuulub liidu parem õigusloome ja õiguse lihtsustamine¹, peaks järelevalvele suuresti kaasa aitama.

---

¹ Vt Euroopa Parlamendi kodukorra V lisa XVI jaotise punkti 3.